

Sygn. akt II KK 566/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **W. F. (F.)**

skazanego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 22 lipca 2022 r., sygn. akt II Ka 327/22 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt II K 33/21, na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 22 lipca 2022 r., sygn. akt II Ka 327/22 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt II K 33/21.

UZASADNIENIE

Zawarty w kasacji wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania zaskarżonego wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.). Zastosowanie wspomnianej instytucji może zatem nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji.

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu kasacji wniesionej w imieniu W. F., który to nadzwyczajny środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy stwierdził, że analizowana przez pryzmat pisemnych motywów wyroku Sądu odwoławczego argumentacja kasacji – wskazująca na możliwość naruszenia przez instancję *ad quem* dyspozycji art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 455a k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. w stopniu rażącym – nie jest zupełnie pozbawiona racji, w szczególności w zakresie obejmującym ewentualne implikacje procesowe wynikające z niesporządzenia – pomimo złożenia stosownego wniosku przez obrońcę oskarżonego – pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu *meriti* i akceptację takiego stanu rzeczy przez Sąd odwoławczy.

Z tych wszystkich względów należało przyjąć, że w sprawie zaktualizowały się wcześniej omówione podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.